

LUNDS
UNIVERSITET

En diskursanalys av den statliga pressens rapportering av det anti-muslimska våldet i Myanmar

Kirke Kyander

Avdelningen för mänskliga rättigheter
Historiska institutionen
Kurskod: MRSG20
Termin: Höstterminen 2013
Handledare: Lina Sturfelt

Abstract

Myanmar has made some reforms in the last couple of years but still the country is facing many difficulties. The aim of this paper is to see how the authorities in Myanmar report about the violence that has been directed towards the country's Muslim population. This is done through a critical discourse analysis of the state-controlled newspaper *The New Light of Myanmar*. The findings suggest that the Myanmar authorities do not want to describe the violence as an ethnic or religious conflict. Attempts are also made in the ambition of making the conflict appear less severe than it really is.

Key words: Myanmar, Burma, Rohingya, ethnicity, conflict, violence

Innehållsförteckning

1 Inledning 1	
1.1 Problemformulering, syfte och frågeställningar	1
1.2 Material och avgränsningar	2
1.2.1 Primär- och sekundärmaterial	2
2 Teori och metod	4
2.1 Teori	4
2.2 Metod	6
3 Bakgrund	8
4 Undersökning av rapporter om det anti-muslimska våldet i Myanmar	10
4.1 Våldet i juni 2012	10
4.2 Våldet i oktober 2012	13
4.3 Rapporter under december 2012	18
4.4 Våld under 2013	19
5 Analys och diskussion	22
5.1 Analys	22
5.2 Diskussion	24
Referenser	26

1 Inledning

Myanmar har de senaste åren genomfört politiska förändringar och reformer som lett till beröm från omvärlden. Landet har under decennier haft ett auktoritärt styre som förtryckt befolkningen, men nu har steg tagits som verkar leda till ett öppnare samhällsklimat. Samtidigt som friheten i landet ser ut att öka, har våldet mot den muslimska minoriteten i landet ökat. Våldet är av extrem karaktär med över hundratusen personer som mist sina hem.

1.1 Problemformulering, syfte och frågeställningar

Myanmar har ända sedan sin självständighet haft problem med interna konflikter. En av de större utmaningarna som landet har i sin utveckling är att skapa en enad stat.¹ Samtidigt som staten har ett intresse av att skapa en gemensam identitet för landet som inte bygger på etnicitet diskrimineras den muslimska folkgruppen rohingya systematiskt och nekas de rättigheter som andra grupper i landet har. I delstaten Rakhine (tidigare kallad Arakan) har det sedan 2012 varit stora våldsdrabbningar mellan den buddhistiska befolkningen och folkgruppen rohingya. Våldet har framförallt varit av en anti-muslimsk karaktär. Den buddhistiska majoriteten i delstaten är inte av samma etnicitet som den etniska majoriteten i Myanmar. Det finns därmed ett statligt intresse att skapa en enad, konfliktfri nation där flera nationella etniciteter känner sig delaktiga, samtidigt som utslutningen av en grupp ses som rättfärdig.

Syftet med den här uppsatsen är att granska det anti-muslimska våldet som skett i landet och hur staten förhåller sig till detta. Det finns ett behov att undersöka detta eftersom det demokratiska system som staten säger sig vilja införa kräver en respekt för samtliga grupper i landet. I den frågan uppstår en konflikt mellan ambitionen för de

¹ D I Seinberg, "The Problem of Democracy in the Republic of Myanmar: Neither Nation-State Nor State-Nation?", *Southeast Asian Affairs*, 2012, s. 222

politiska reformerna och hur situationen för den muslimska befolkningen i landet faktiskt är. Därför kommer det i uppsatsen göras en kritisk diskursanalys av den statligt ägda dagstidningen *The New Light of Myanmar*. Frågeställningen som kommer ställas till materialet är: *Vilken bild av det anti-muslimska våldet vill den myanmarska staten förmedla?*

1.2 Material och avgränsningar

1.2.1 Primär- och sekundärmaterial

Primärmaterialet i uppsatsen kommer att bestå av nyhetsartiklar från den burmesiska dagstidningen *The New Light of Myanmar*. Detta är en statligt styrd tidning som ges ut på engelska. Artiklarna som kommer användas är artiklar som berör våldet som drabbar den etniska minoriteten rohingya samt andra muslimska grupper. Eftersom tidningen ägs av den burmesiska staten lämpar den sig för den här undersökningen som syftar till att analysera hur statsmakten officiellt väljer att beskriva konflikten. Att det är en engelskspråkig tidning kan troligtvis påverka innehållet då det är rimligt att tänka sig att den huvudsakliga målgruppen för tidningen inte är den inhemska befolkningen utan snarare ämnade för en internationell målgrupp. I undersökningen kommer jag analysera 13 artiklar, vilket jag anser är en rimlig storlek för primärmaterial med tanke på tidsramen. Granskning av fler artiklar skulle riskera att tiden inte räcker till en mer djupgående analys och med färre antal artiklar är det inte säkert att några slutsatser skulle kunna dras. Risken med primärmaterialet är att det inte rapporteras alls om vissa händelser men detta kan även användas för att granska vilka händelser som väljs att rapportera om.

Den största farhågan med att använda en statligt ägd tidning som primärmaterial är att den inte kan ses som oberoende. Detta anser jag inte vara ett problem för denna undersökning eftersom syftet är att granska vad som sägs, inte att det som sägs är sant. Att det är en engelskspråkig version av tidningen kan påverka i den mån att det finns en större medvetenhet om hur den här typen av frågor, som får uppmärksamhet utomlands, beskrivs och att det därmed inte är lika tydliga uttalanden som signalerar hur diskursen förs.

Sekundärmaterialet kommer till större del bestå av rapporten *All You Can Do Is Pray*, som Human Rights Watch släppte 2013. Rapporten beskriver rohingyas situation i Burma och beskriver flera större våldsdrabbningar under perioden från maj 2012 till april 2013. Den här rapporten kommer användas som en oberoende skildring av konflikten. Det främsta syftet för mig att i uppsatsen använda mig av rapporten är att göra mitt urval av artiklar till primärmaterialet. Det är cirka tio händelser som beskrivs i rapporten som är av intresse för analysen i den här undersökningen.

2 Teori och metod

2.1 Teori

Metoden som används för den här uppsatsen kommer vara en kritisk diskursanalys vilket betyder att även den teoretiska grunden kommer vara densamma. Vid användandet av kritisk diskursanalys är utgångspunkten att det finns hierarkier i samhället och att en viss grups dominans tar sig uttryck i diskursen. Den dominerande gruppen är den grupp som har tillgång och möjlighet att påverka diskursen, därmed även tillgång till kunskapsproduktionen.²

Utöver diskursanalys kommer mer kontextbundna teorier användas gällande det politiska klimatet i Myanmar. En av teorierna som kommer användas för den politiska kontexten är Ian Hollidays³ förklaring av statens strategier för hanteringen av de etniska grupperna i landet. Enligt honom är den generella strategin från statligt håll att assimilera de olika grupperna, vilket betyder att de ska anpassas till vad som sägs är den myanmarska identiteten men som snarare är en identitet förknippat med den största etniciteten i landet. Genom den här politiken görs burmanerna till den etniska normen. Undantaget för assimileringspolicyn är rohingya. Holliday visar att strategin rörande denna folkgrupp snarare är marginalisering. Författaren beskriver även hur djupt rotade dessa olika strategier är. Det han kommer fram till är att assimileringspolicyn är väldigt djupt rotad och troligen inte kommer att ändras den närmsta tiden, i alla fall inte om det nuvarande styret sitter kvar vid makten. Marginaliseringsstrategin av rohingyas ger han intrycket av att inte vara lika fast men att den samtidigt speglar en utbredd samhällsuppfattning av hur gruppen bör behandlas.

² T A van Dijk, "Principles of Critical Discourse Analysis", *Discourse Society*, vol. 4 no. 2, 1993 pp. 249-283

³ I Holliday, "Ethnicity and Democratization in Myanmar", *Asian Journal of Political Science*, vol. 18, no. 2, 2010, pp. 111-128

För att förklara majoritetsgruppens, burman, syn på sig själva och på de andra etniciteterna i landet kommer jag använda mig av Matthew J. Waltons⁴ artikel *The "Wages of Burman-ness: Ethnicity and Burman Privilege in Contemporary Myanmar*. I denna artikel argumenterar han för att burmanerna (inte att förväxlas med burmes vilket syftar på nationaliteten) är i en privilegierad ställning i samhället och att denna etnicitet ses som normen i samhället i Myanmar. Det finns därmed en institutionaliserad burmansk dominans i samhället.⁵ Författaren hävdar att i tidigare politik i Myanmar har de etniska minoritetsgrupperna utmålats som ett hot mot den nationella enigheten och att de har setts som illojala mot nationen och nationens intressen.⁶ Den här typen av uttalanden uttrycks inte på samma direkta sätt i dagens politik men har, enligt Walton, institutionaliserad. Därmed har det skapats en hierarki mellan de etniska grupperna där burmanerna befinner sig högst upp i denna hierarki. Samtidigt har den nationella identiteten i princip blivit likställd med den burmanska identiteten.

Ett problem som Myanmar har haft ända sen staten blev självständig är att det inte finns en nationell identitet som enar landet. Därför finns det en så djupt rotad assimileringpolicy gällande de etniska minoriteterna. När landet nu går igenom en demokratiseringsprocess med flera politiska öppningar i det tidigare väldigt hårt styrda landet blir önskan om minskade etniska skillnader ännu mer närvarande. Därmed sätts även ett starkt fokus på de gemensamma nationella intressena.⁷

De olika teorierna kommer jag kombinera på det sätt att utgångspunkten i uppsatsen är att i diskursen som förs i *The New Light of Myanmar*, alltså i den statliga pressen, är den burmanska identiteten som ses som norm. Samtidigt finns den en rangordning i synen på andra minoritetsgrupper där gruppen rohingya utsätts för en marginaliserande behandling till skillnad från andra grupper som utsätts för en assimileringpolitik. Denna hierarki tas i den här synsätten uttryck i diskursen. Samtidigt är det i statens intresse att behålla och skapa stabilitet i landet, speciellt med tanke på att det på flera andra håll i det politiska klimatet sker vad som verkar vara stora förändringar.

⁴ M J Walton, "The 'Wages of Burman-ness: Ethnicity and Burman Privilege in Contemporary Myanmar", *Journal of Contemporary Asia*, vol. 43, no. 1, 2013, pp. 1-27

⁵ Ibid., s. 1

⁶ Ibid., s. 10

⁷ Ibid., s. 20

2.2 Metod

I den här uppsatsen kommer kritisk diskursanalys användas för att analysera primärmaterial. Diskursanalys är en metod som är användbar för att granska maktförhållanden, eftersom det är genom diskurser som identiteter skapas och relationer mellan grupper definieras.⁸ I denna uppsats kommer diskurs inte bara ses som något textligt utan även relateras till en social kontext.⁹ Den sociala texten i det här fallet kommer vara det politiska klimatet i Myanmar. För det första kommer texten som analyseras ha en tydlig avsändare, vilket är staten. Det finns ett syfte med artiklarna vilket är att ge en bild av ett händelseförlopp som Myanmars ledning vill förmedla.

I den här undersökningen kommer Teun A. van Dijks tappning av diskursanalys vara den som används. Van Dijk ger en lista över typer av strategier som kan användas för att i text förmedla en viss bild. Det är denna lista som kommer användas som utgångspunkt i granskningen av primärmaterial. Listan består av sex punkter, vilka är: 1) argumentation 2) retoriska figurer 3) lexikal stil 4) berättande 5) strukturell tyngd av "deras" negativa agerande 6) citerande av experter eller trovärdiga vittnen.¹⁰

Utöver van Dijks punkter över vad som granskas kommer jag även se till vissa frågor som är relevanta för det aktuella fallet. Detta är frågor som om etnicitet nämns och i vilka fall som de nämns. Om det finns skillnad i hur de olika grupperna och deras roll i konflikterna beskrivs. Vilken omfattning våldet rapporteras att ha.

En risk som finns för att använda sig av diskursanalys, som granska språk och språkanvändning, på primärmaterial i den här undersökningen är att språket i tidningen ibland är en aning bristfällig. Vid vissa tillfällen är det till exempel grammatiska fel och märkliga ordföljder. Detta kan innebära att vissa formuleringar kan ge en innebörd som inte nödvändigtvis behöver vara skribentens avsikt. Trots denna risk anser jag att det inte kommer påverka i en större utsträckning. Detta anser jag eftersom en grammatik som brister vid tillfällen inte påverkar sådant som vilket utrymme rapportering om vissa

⁸ G Bergström & K Boréus, *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*, 2:a upplagan, Studentlitteratur, Lund, 2005, s. 321

⁹ Ibid. s. 322

¹⁰ van Dijk, a.a. s. 264

händelser får, vilka rubriker som sätts, etcetera. Däremot kommer det vara något som jag kommer ha i åtanke i genomförandet av undersökningen.

3 Bakgrund

Myanmar (tidigare Burma) är ett land med flera olika etniciteter. Av dessa etniciteter är burmanerna majoritetsgruppen. Utöver burmanerna finns det 135 erkända nationella etniciteter fördelade på åtta, vad staten kallar, nationella raser.¹¹ Majoriteten av dessa är buddhister men det finns även kristna, muslimer och animister i landet. Folkgruppen rohingya är en grupp som huvudsakligen bor i den delen av landet som kallas Rakhine, där de enligt statlig statistik utgör 68 procent av befolkningen. Rohingya är inte en erkänd nationell etnicitet och gruppen nekas medborgarskap i landet.¹² Gruppens ursprung är inte helt klarlagt men den har bott i landet under flera generationer. Från statens håll hävdas dock att det är illegala invandrare från Bengalen (nuvarande Bangladesh) som kom till landet under den brittiska kolonisationen. Den myanmarska staten använder inte heller betäckningen rohingya för gruppen utan istället bengali för att betona att de inte ses som en etnicitet. Utöver denna statliga diskriminering har gruppen drabbats av flera våldsattacker som blossade upp rejält i juni 2012. Våldet som varit av anti-muslimsk karaktär har framför allt riktats mot denna grupp men har även drabbat andra folkgrupper i landet som har islam som religion. Våldet har i störst omfattning skett i provinsen Rakhine och utförts av nationalistiska buddhister tillhörande den erkända nationella etniska gruppen rakhine. Dock har våldet i flera fall spridit sig till andra delar av landet.¹³

Våldshandlingar har utförts av både den muslimska befolkningen (rohingya) och den buddhistiska (till huvuddel rakhine) men det är framför allt den muslimska gruppen som har blivit värst utsatt. Det är huvudsakligen religiösa grupper som uppmanat och genomfört våldet, dock har den lokala polisen och den nationella militären kritiserats för att inte ingripa tillräckligt och det har även rapporterats om tillfällen där säkerhetspersonal har deltagit i våldet mot rohingya.¹⁴

¹¹ Holliday, a.a., s. 118

¹² Ibid., s. 121 f.

¹³ Human Rights Watch, *All You Can Do is Pray*, 22 april 2013 [tillgänglig på http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/burma0413webwcover_0.pdf]

¹⁴ Ibid.

I den här undersökningen kommer rapporteringen kring några av våldsdrabbningarna att granskas. Det är våld som uppstod i juni och oktober 2012 men även kommentarer som kom i december som en reaktion på händelserna tidigare under året. Samt händelser i maj och augusti 2013.

I juni utbröt våld i Rakhine som ledde till att 125000 från rohingya, enligt Human Rights Watch, tvångsförflyttades. Det rapporteras om att hjälpsändningar från FN nekats tillträde till vissa av lägren för de som tvingats bort från sina hem.¹⁵ Sammandrabbningarna ska ha drabbat båda befolkningsgrupperna i provinsen men det rapporteras om att säkerhetsstyrkor senare under våldet deltagit på rakhinesernas sida och attackerat rohingya.¹⁶

Våldet som utbröt i oktober 2012 var betydligt mer organiserat än det som skedde i maj tidigare under året. Det finns uppgifter om att religiösa och politiska grupper spred anti-muslimsk propaganda. Detta ska ha skett öppet utan att myndigheter ingrep.¹⁷

Våldet som ägt rum är framför allt utfört av folkmassor men myndigheter har bidragit till våldet genom att inte ingripa för att skydda den utsatta befolkningen. Det finns även uppgifter om att säkerhetspersonal deltagit i våldet. Våldet ska inte heller utretts ordentligt och inte heller några rättsliga åtgärder har tagits.¹⁸ UNHCR rapporterar att det i dagsläget är 140000 personer som är tvångsförflyttade i Rakhine, majoriteten av dessa saknar medborgarskap vilket tyder på att de tillhör rohingya.¹⁹

¹⁵ Human Rights Watch, a.a., s. 6

¹⁶ Ibid., s. 7

¹⁷ Ibid., s. 12

¹⁸ Ibid., s. 15

¹⁹ UNHCR, <http://www.unhcr.org/pages/49e4877d6.html>, senast hämtad 6 mars 2014

4 Undersökning av rapporter om det anti-muslimska våldet i Myanmar

I undersökningen kommer 13 artiklar granskas genom en kritisk diskursanalys. Artiklarna kommer att delas in efter den perioden av våld som de rapporterar om. Vissa av artiklarna är inte rapporter som kommit direkt i samband med att våld förekommit men berör situationen för de drabbade områdena. Artiklarna har något olika form, majoriteten är nyhetsartiklar men även krönikor och återgivningar av president U Thein Seins tal. Detta kommer att anges i när artiklarna undersöks.

4.1 Våldet i juni 2012

För att undersöka våldsutbrottet i juni 2012 kommer två nyhetsartiklar granskas närmre samt en återgivning av presidenten U Thein Seins tal som kommenterar händelserna i Rakhine.

Den första artikeln som kommer användas har rubriken ”Three murderers who raped, stabbed a woman to death to be brought to trial soonest”.²⁰ Redan i rubriken målas en negativ bild upp av de personer som artikeln handlar om. De benämns som mördare som har våldtagit en kvinna, och för att det ska bli extra tydligt läggs det till att de har huggit ihjäl en kvinna. Genom den formuleringen slås det fast två gånger redan i rubriken är personerna i fråga är just mördare. Ordet mördare är ett ord som, givetvis, ger väldigt negativa associationer. Andra delen av rubriken fastställer att de snarast kommer ställas inför rätta. Rättssystemet får därmed en central roll. Förövarna sägs vara mördare

²⁰ MNA, ”Three murderers who raped, stabbed a woman to death to be brought to trial soonest”, *The New Light of Myanmar*, 5 juni 2012, s. 10

redan innan en rättegång har ägt rum, det är alltså inte en fråga om skuld som kommer klarläggas i rätten, den frågan är redan fastställd.

Den delen av artikeln som beskriver våldtäkten är betydligt mer målande än resten av artikeln som berör de kravaller som uppstod till följd av händelsen. Artikelförfattaren använder sig här av en version av vad van Dijk kallar för ”story telling”. När gärningsmännen beskrivs redogörs deras etnicitet och religion, namn, vilka de är söner till samt var de bor. Att den typen av information ges i artikeln ger en uppfattning av att det är av betydelse för händelsen. När etnicitet anges är det genom termen ”Bengali”, istället för rohingya. Som nämnts ovan ges en mycket mer neutral beskrivning, utan känsloladdade ord, av upploppen och våldet som drabbade rohingya som en reaktion. Det nämns inte att det är våld som riktat sig mot rohingya som grupp. Istället görs en beskrivning av att en grupp rakhinenationalister, som är upprörda över våldtäkten, vill få förövarna utlämnade till dem och i samband med det förstör byggnader. Även om det inte uttrycks direkt i artikeln finns det ändå en ursäktande ton för upploppen just på grund av att förövarna målats upp på ett så negativt sätt och att de som är ansvariga för upploppen har en viss moralisk grund för sitt agerande, även om det sker utanför de juridiska institutionerna. I artikeln återkommer skribenten flera gånger till betydelsen av lag och ordning. Polisens och myndigheternas insats beskrivs genomgående i positiva ordalag i texten.

I en artikel från samma dag, med rubriken ”10 Muslims killed in bus attack”²¹, beskrivs attacken av en buss med muslimska passagerare då, enligt Human Rights Watch, tio personer tvingades av bussen och slogs ihjäl²². I tidningen är denna artikel på samma sida som den ovan nämnda artikeln som rapporterar om våldtäkten. Den här artikeln är placerad under den som rapporterar om våldtäkten och har ungefär en omfattning som en tredjedel av denna. Den här artikeln ges därmed betydligt mindre utrymme. Om de två artiklarnas rubriker jämförs är denna mer kortfattad och använder inga laddade ord som kan väcka känslor hos läsarna. Ordvalet skiljer sig mellan rubrikerna på det sätt att i fallet med den rakhinesiska kvinnan är förövarna mördare men personerna på bussen blev dödade (”killed”). Att personen har blivit dödade behöver inte nödvändigt vis betyda att ett brott har begåtts. Offrens religiösa tillhörighet få en central roll i den här rubriken. I första stycket av artikeln slår författaren fast att attacken

²¹ MNA, ”10 Muslims killed in bus attack”, *The New Light of Myanmar*, 5 juni 2012, s. 10

²² Human Rights Watch, a.a., s. 21

av bussen är relaterad till våldtäkten genom att skriva ”in the relation to the case of Ma Thida Htwe who was ruthlessly assaulted”²³. Detta skrivs eftersom en grupp personer efter övergreppet ska ha delat ut flygblad som målat ut muslimer som ett hot mot rakhinesiska kvinnor. Artikelförfattaren beskriver överfallet på den rakhinesiska kvinnan med ord som känsloladdat (”ruthlessly”), samtidigt kommenteras eller nyanseras inte påståendet om att muslimska män utger ett hot. Detta får istället stå oemotsagt.

Hur de tio muslimerna dött kommenteras inte närmre än att de i samband med att bussen de åkte med blev stoppad av en stor folkmassa dog, ”in the clash, ten Muslims were killed and the bus was also destroyed”²⁴. Värt att kommentera är att dödsfallen nämns i samma mening som att bussen blev förstörd och sättet det beskrivs på får det att låta som om själva dödandet inte var uppsåtligt, det beskrivs inte som mord och ingen specifik grupp eller person anges som skyldig för dödsfallen. Attacken anges vara ”under utredning i enighet med lagen”, om det är själva attacken eller dödsfallen som utreds anges inte. I artikeln beskrivs polisens och myndigheternas insats som lyckad. Det är vissa uttryck som återkommer i texten: lag och ordning, samarbete, samt fred och stabilitet.

Den 11 juni 2012 återger tidningen ett tal av president U Thein Sein som kommenterar våldsutbrottet i Rakhine.²⁵ I talet återkommer vissa ord och begrepp, dessa är: demokrati och demokratisering, nationell utveckling, fred, stabilitet samt rättsstat (”rule of law”). Detta är allihop ord som har en positiv innebörd. I texten ges inte begreppen någon definition så även om de har en positiv betydelse är det något oklart exakt vad det är tänkt att de konkret innebär och syftar på. Presidenten slår fast att det för att en nationell utveckling och en demokratiseringsprocess krävs fred och stabilitet. Därmed argumenterar han flera gånger i talet för ett stabilt läge i Rakhine för att statens reformer ska lyckas, men han argumenterar inte för att våldet måste upphöra för de drabbades skull. Ett exempel på detta är när U Thein Sein säger ”I would like you all to realize how seriously it would damage stability, democratization process and national development of our country in transition period”²⁶. Han använder också uttryck för att över-

²³ MNA, ”10 Muslims killed in bus attack”, *The New Light of Myanmar*, 5 juni 2012, s. 10

²⁴ Ibid.

²⁵ MNA, ”Democratization and national development processes which we are engaged in with great anticipation could be a success only on the ground of peace, stability and rule of law”, *The New Light of Myanmar*, 11 juni 2012, s. 1, 8

²⁶ Ibid., s. 8

tyga om att demokratiseringsprocessen är uppriktig, till exempel genom att säga att det är något ”which we are engaged with great anticipation”²⁷.

I början av talet refererar han till våldtäkten för att ge en förklaring till våldet. Detta görs inte genom att säga det direkt, istället är det bara datumet för våldtäkten som nämns men det är underförstått att det är denna händelse han syftar på. Genom att beskriva våldtäkten och mordet på den rakhinesiska kvinnan som grundorsaken till våldet ges indirekt befolkningen från rohingya skulden för situationen.

Vid flera tillfällen i texten återkommer presidenten till att betona vikten av lagen och juridik. Till exempel sägs det att polisen tagit kontroll över situationen och att detta skett i enighet med lagen. Det förklaras även att alla medborgare har vissa rättigheter som ska garanteras. Att rohingya nekas medborgarskap och därmed inte innefattas i den gruppen som har rättigheter kommenteras inte.²⁸ Vid flera tillfällen anges det att myndigheter ska samarbeta med politiska och religiösa ledare men det klarläggs inte om detta gäller ledare från både den rakhinesiska gruppen och rohingya eller om det enbart rör sig om rakhine.

Som nämnts tidigare återkommer vissa positivt laddade ord som demokratisering och stabilitet. För att beskriva våldet och upploppen används istället ord som väcker negativa, ett exempel är att personer i Rakhine ”are terrorizing and killing each other with such sectarianism, endless hatred, the desire of vengeance and anarchy”²⁹.

Vid vissa tillfällen i talet ges antydningar till religion, som när samarbete mellan myndigheter och religiösa ledare nämns, är det ett ämne som undviks i texten. Så som konflikten framställs i talet ges intrycket att det är en konflikt mellan två lika utsatta, men även ansvariga grupper. Alltså, inte att det är våld som till stor del riktar sig mot en mer utsatt grupp (rohingya).

4.2 Våldet i oktober 2012

²⁷ Ibid., s. 1

²⁸ Ibid., s. 1

²⁹ Ibid., s. 1, 8

I slutet av oktober blossade våldet i Rakhine upp igen.³⁰ I *The New Light of Myanmar* rapporteras inte mycket om våldet. Det sker genom korta notiser där det framför allt är de materiella skadorna som redogörs. Först i början på november kommer längre rapporter från området och då är det inte rapporter om våldet utan reportage om utländska ambassadörers besök i lägren för personerna som förlorat sina hem i oroligheterna.³¹³²

Artikeln från 3 november 2012 har rubriken "Outbreak of social problems is common as people are living together in human society". Här ges våldsutbrotten och upploppen benämningen "socialt problem", vilket ger intrycket av att den senaste tidens händelser inte är särskilt allvarliga eller omfattande. Vid flera tillfällen beskrivs det att befolkningen har berättat om den "verkliga orsaken" till konflikten. Detta antyder att den skildringen som övrig media ger inte är korrekt. Vad denna "verkliga orsak" är beskrivs inte. Istället för att ange händelserna som våldsdåd, konflikter eller något liknande ord används ordet "incidenter". Återigen ger detta en föreställning av att det inte är så allvarligt som det är. I ett stycke i artikeln står det att "stern legal actions will be taken against those who and the organizations that manipulate the Rakhine incidents", detta visar att myndigheter inte bara tycker att det är en orättvis bild som getts av händelserna utan att det även är "manipulerat" vilket innefattar någon form av medvetenhet. Intressant är att det som, i artikeln, sägs kommer få rättslig påföljd inte är våldshandlingarna utan denna påstådda manipulation. Begreppen fred, stabilitet och rättsstat ("rule of law") är återkommande genomgående i artikeln. Detta är begrepp som inte preciseras i artikeln men som ger intryck av en ansvarsfull statsmakt.

Dagen därpå, 4 november 2012, är det en likande artikel i tidningen. Denna har rubriken "All are to establish a peaceful, tolerant human society, setting aside hatred among the society".³³ Även denna artikel redogör för utländska ambassadörers besök i Rakhine. En formulering som dyker upp i den här rapporteringen är "efforts are to be made for emergence of mutually respected harmonious society to be in accord with the traditions and customs of the country". Även om ett respektfullt och harmoniskt samhäl-

³⁰ Human Rights Watch, a.a., s. 22

³¹ MNA, "Outbreak of social problems is common as people are living together in human society", *The New Light of Myanmar*, 3 november 2012, s. 8

³² MNA, "All are to establish a peaceful, tolerant human society, setting aside hatred among the society", *The New Light of Myanmar*, 4 november 2012, s. 9

³³ Ibid.

le sägs vara ambitionen så sägs det också att detta ska i enighet med landets traditioner. Exakt vad detta innebär preciseras inte. Det går att tolka uttrycket på två sätt, antingen att respekt för olika kulturer och samhällen är en del av den myanmarska traditionen, eller att harmoni mellan olika samhällen ska ske men enbart om de är i enighet med landets övriga kultur. Eftersom det inte görs en närmre beskrivning av vad detta uttalande syftar på går det inte att veta vad som var i åtanke för det här uttalandet.

I de båda nämnda artiklarna belyser artikelförfattaren hjälpen och biståndet myndigheter har tillhandahållit de drabbade i området. I den rapporteringen anges inte etnicitet vilket gör att det inte går att uttolka om det är hjälp som kommer till de båda etniska grupperna eller om någon av dem är överrepresenterad. Fred, stabilitet och samexistens är återkommande begrepp i artikeln. Det ges inte en förklaring till vad de här orden anses innebära men de har en positiv innebörd.

Den 3 november har tidningen även en krönikeliknande artikel intill artikeln som rapporterat om ambassadörernas besök. Denna krönika har rubriken ”Heal the western part of the country”.³⁴ Överlag har artikeln en ton som manar till lugn. Upploppen förklaras som att det uppstått rykten som väckt ilska på bägge sidorna i konflikten. Därmed indikerar författaren att det är en konflikt med två lika drabbade och ansvariga parter. Den utländska median kritiserar för att den ska ha beskrivit våldet som en religiös konflikt. Istället anges våldet vara helt oberoende religion eller ”ras”. Lagens roll tas upp på några ställen i artikeln, där betoningen är att Myanmar är ett land där lagen bestämmer och att alla måste rätta sig efter denna. Enligt artikelförfattaren är bistånd och hjälp välkommet, men detta måste vara ämnat för båda samhällsgrupperna.

Den 5 november har tidningen ännu en nyhetsartikel som rapporterar om utländska ambassadörers besök i de våldsdrabbade områdena.³⁵ I början av texten redogörs för ambassadörernas besök hos familjer från de ”nationella raserna”, vilket inte innefattar rohingya eftersom det inte är en erkänd nationell etnisk grupp. När rohingya nämns i artikeln är det genom att referera till ”de två antagonistiska samhällena” (”the two antagonistic societies”), vilket har en betydligt mer negativ innebörd än det tidigare neutrala uttalandet. Befolkningen som tillhör gruppen rakhine kan alltså nämnas utan att de beskrivs som delaktiga i konflikten men när rohingya nämns (även om etniciteten inte är

³⁴ MNA, ”Heal the western part of the country”, *The New Light of Myanmar*, 3 november 2012, s. 8

³⁵ MNA, ”Ambassadors visit riot-torn areas in Rakhine”, *The New Light of Myanmar*, 5 november 2012, s. 8

direkt uttalat) är det genom att vara en part i konflikten. I den här artikeln nämns det att rättsliga åtgärder kommer tas mot ”förövare och manipulörer”. Detta tyder på att myndigheter menar att det finns personen som manipulerar beskrivningen av händelserna och så som det framställs genom den här meningen är att det är lika allvarligt som det våldsutövarna gör. Enligt artikeln ska en minister sagt att de måste tillåta viss politisk aktivitet för demokratins skull. Detta är antagligen en kommentar till att nationalistiska rakhinesiska partier ska ha spridit anti-muslims propaganda innan våldet bröt ut.³⁶

Det anges vid upprepade tillfällen att rättsliga åtgärder kommer tas men det preciseras inte vilka dessa åtgärder kommer vara och mot vilka de kommer vara riktade. Överlag har artikeln en positiv ton och beskriver vilka framsteg som har gjorts genom myndigheternas insats. Flera gånger nämns fred, stabilitet och harmoni.

Den 17 november 2012 återger tidningen återigen ett tal av presidenten som handlar om våldet och upploppen i Rakhine.³⁷ Rubriken på artikeln är ”Local people in Rakhine State should not pursue their own interests instead they should pursue the interests of Myanmar and its people, global nations and entire mankind” (vilket är ett citat från talet som kommer en bit in i texten). Detta antyder att befolkningen i Rakhine är själviska och att de inte tänker på landets intressen. Att våldet hindrar landets intressen och den nationella utvecklingen är ett återkommande tema i talet. Däremot tas inte den humanitära situationen eller lidandet som våldet orsakat människorna provinsen upp som en anledning till att oroligheterna måste upphöra. Det ord som väljs för att beskriva händelserna är ”incidenter” vilket antyder en begränsad omfattning. I början av talet anges grundorsaken (”root-cause”) vara våldtäkten i maj 2012, det är bara datumet som nämns men det är underförstått att det är våldtäkten han syftar på.³⁸ Ändå påstås det längre in i talet att det socioekonomiska läget i provinsen är grundorsaken till våldet.³⁹

Överlag i nämns inte omfattningen av konflikten i talet, förutom i ett kort stycke. ”In the incident, the violence killed 167 people and injured 223. A total of 10100 houses and buildings were razed in the incident. It displaced 111000 people from 16980 house-

³⁶ Human Rights Watch, a.a., s. 12

³⁷ MNA, ”Local people in Rakhine State should not pursue their own interests only, instead they should extensively pursue the interests of Myanmar and its people, global nations and entire mankind”, *The New Light of Myanmar*, 17 november 2012, s. 1, 8, 9

³⁸ Ibid., s. 1

³⁹ Ibid., s. 8

holdes.”⁴⁰ Samtidigt som våldet beskrivs som incidenter, vilket antyder en begränsad omfattning, anges det att 167 personer har dödats och över hundratusen har mist sina hem, detta kan ses som något motsägande. Även i det här talet sägs det att det finns personer som manipulerat skildringen av händelserna. Dessutom ska andra länder och utländska organisationer bidra till denna manipulering, vilket enligt presidenten ska ha lett till ett ökat våld. Formuleringar som presidenten gör kan tolkas som att det största bekymret enligt staten är att oroligheterna ger landet ett dåligt rykte i omvärlden. Ett exempel på detta är ”The bloodsheds that occurred in Rakhine state have caused a halt to Myanmar’s development and lost face on the international stage. There were allegations over Myanmar. And the new government has to settle the problems with some countries including the UN”. Ett annat citat från presidenten är: ”the world has become a village due to globalization and what happened in one corner of the world can be known by every people in the world within minutes and an hour and it is impossible to hide any issue”. Det görs inte en förklaring av vad som egentligen menas med det här uttalandet, om det är tänkt som något positivt eller negativt. Ser man på resten av innehållet i talet är en rimlig tolkning att det är en antydning till att detta är något som skadar landets anseende och att det är något de inblandade måste tänka på.

Till skillnad från de tidigare artiklarna görs det i det här talet direkta referenser till etnicitet. Istället för att använda rohingya används termen ”Bengali” och U Thein Sein klarlägger tidigt i talet att detta är en grupp som ses som illegala invandrare i landet.⁴¹ Detta uttalande följs inte upp med en förklaring till på vilket sätt det är relevant för situationen när det gäller våldsdrammen. Han beskriver att det finns en brist på mat i rakhinesiska byar och i ”några bengaliska byar” vilket antyder att de drabbade framför allt är rakhineserna och rohingya. Ytterligare ett uttalande som kan ses som en form av ursäkt för våldet är att befolkningen i Rakhine har rätt att arbeta i intresse för sin ”nationella ras”. Dock lägger U Thein Sein till att detta bör ske i enighet med nationens intressen. Den här typen av uttalande, där indirekt försvar görs för rakhine, görs inte när presidenten talar om rohingya.

Genomgående i talet görs beskrivningar av händelsen för att få dem att verka mindre omfattande än vad de egentligen är. Detta görs genom att beskriva det som ”incidenter”

⁴⁰ Ibid., s. 1

⁴¹ Ibid., s. 1

samt att det i ett stycke sägs att detta utgör en liten konflikt om man ser på det i en global kontext.

4.3 Rapporter under december 2012

Under perioden från november 2012 blossade våldet i Rakhine åter upp då och då.⁴² I den här delen av undersökningen kommer en artikel och en krönika från december att granskas.

Artikeln som kommer granskas är från 8 december 2012 och har rubriken ”Government instructs departmental staff to carry out their duties without bias”.⁴³ Rubriken och formuleringar i texten visar på en vilja att framställa icke-diskriminering som en viktig del av myndigheternas arbete. Det ges ingen förklaring till vilken grupp som annars skulle riskera diskriminering. I artikeln rapporteras der från ett möte mellan Valerie Amos, som är biträdande generalsekreterare i FN med ansvar för humanitära frågor, och de myanmarska myndigheterna. En stor del av artikeln består av en beskrivning av de åtgärder som tagits för att förbättra situationen för befolkningen i Rakhine. Mycket av rapporteringen består av återgivning av Amos beröm av myndigheternas insatser. Detta kan ses som en användning av citat från trovärdiga vittnen, så som van Dijk beskriver, för att ge en positiv bild av sig själv, alltså den myanmarska staten.⁴⁴

I artikeln förklaras det att ordet ”rohingya” inte bör användas eftersom det har orsakat den rakhinesiska befolkningen ”mentalt lidande” (”mental suffering”) samt att även om gruppen skulle beviljas medborgarskap skulle de inte erkännas som en etnisk grupp. Utöver detta sägs det att: ”the Rakhinese people were ethnic inhabitants and they all did not accept the word ’Rohingya’”.⁴⁵ Genom de här uttalandena görs det ett tydligt ställningstagande i förmån för den rakhinesiska befolkningen. Det blir tydligt att den rakhinesiska befolkningen har, och bör ha, mer inflytande, även när det gäller vilket namn en annan etnicitet ska använda sig av.

⁴² Human Rights Watch, 2013, s. 23

⁴³ MNA, ”Govenrment instructs departmental staff to carry out their duties without bias”, *The New Light of Myanmar*, 8 december 2012, s. 9

⁴⁴ van Dijk, 1993, s. 264

⁴⁵ MNA, ”Government instructs departmental staff to carry out their duties without bias”, *The New Light os Myanmar*, 8 december 2012, s. 9

Krönikan som kommer granskas från den här perioden är från den 11 december 2012 med rubriken ”Misleading is a serious offense”.⁴⁶ Texten inleds genom att beskriva det nuvarande styret i landet i väldigt positiva ordalag. Det påstås att de reformer i syfte för en demokratisering som genomförts kommer gå ”till historien” för att de drivits igenom så snabbt. Det våld som uppstått i Rakhine sägs vara ”oväntat” och ska enligt artikeln hindrat fortsatta reformer. De positiva orden fortsätter med att berätta att staten tagit nödvändiga åtgärder i enighet med lagen. Huvudpoängen med krönikan är att kommentera beskrivningen av våldet som rapporteras i omvärlden. Enligt författaren består omvärldens rapportering av våldet av falska bilder och nyheter. Detta beskrivs som något som görs med uppsåt och ”ill-intentions”. I krönikan tas en dokumentär gjord av Al Jazeera upp, i vilken våldet i Rakhine ska ha beskrivits som ett folkmord. I samband med att dokumentären kommenteras används uttrycket ”the so-called Rohingya” vilket tydligt visar oviljan att använda sig av det namnet på gruppen. Artikelförfattaren förnekar inte bara att ett folkmord sker i Rakhine, utan säger att detta är helt ”i motsats” till hur det verkligen är. Att den formuleringen används kan tolkas som att det egentligen inte är rohingya som författaren anser vara den grupp som är utsatt i provinsen. Ett citat värt att ge från krönikan är: ”Those who love peace and respect human rights should value their profession and should avoid provoking the communities in the country”. Den här meningen gör flera antydningar. En av dem är att media i omvärlden har ett ansvar i våldet som drabbat Rakhine genom att sprida falska rykten. Detta innebär att även rohingya har ett ansvar för situationen, eftersom rapporteringen utanför Myanmar framför allt beskriver dem som den mest utsatta gruppen. Samtidigt är detta ett sätt att framhäva sin egen roll, ”de andra” bryr sig varken om fred eller mänskliga rättigheter, till skillnad från den myanmarska staten.

4.4 Våld under 2013

Under 2013 fortsatte sporadiska utbrott av våld i Rakhine, samt andra delar av Myanmar. I det här avsnittet av undersökningen kommer tre artiklar granskas från det här året, två stycken från maj och en från augusti. De artiklar som används rapporterar inte

⁴⁶ MNA, ”Misleading is a serious offense”, *The New Light of Myanmar*, 11 december 2012, s. 8

om våld i Rakhine, utan istället Sagaing och Shan provinserna. I Sagaing är majoriteten burmaner medan det i Shan provinsen är shanfolket (som tillhör de erkända etniska minoriteterna) som är i majoritet.

Den första maj 2013 har tidningen en kort notis om upplopp i Okkan.⁴⁷ Okkan ligger i provinsen Sagaing. Artikeln är som sagt kort och beskriver att upplopp skett efter att en kvinna stött omkull en buddhistisk munk. Kvinnan namnges och det nämns att polisen tagit en rapport om händelsen. Under tiden som denna rapport ska ha skrivits av polisen ska en attack mot en moské ägt rum. Rapporten av händelsen är till synes saklig och ger ett intryck av att vara neutral. Men vissa frågor uppstår, som varför kvinnan namnges men inga av dem som är involverade i attacken av moskén. Att munken blivit omkullvält låter i artikeln som en olyckshändelse men ändå skrivs det att polisen skrivit en rapport av händelsen. Skildringen av kvinnan och munken får relativt stor plats i artikeln i förhållande till upploppen som sker efteråt. Skadorna från attacken beskrivs så här: ”in the evening, 25 shops near Okkan market and the wall of the religious building were destroyed by the mob. In the incident, ten people were injured”. När man läser artikeln som helhet ges ett intryck av att händelsen inte varit särskilt allvarlig eller omfattande men de materiella skadorna ger en annan uppfattning. Jämförs de rapporterade skadorna i artikeln med rubriken, ”Religious building attacked by mob in Okkan”, ger de två olika bilder av händelsen. Rubriken är formulerad på ett sätt som ger ett intryck av en inte särskilt allvarlig attack. Artikeln avslutas med att påstå att läget är lugnt igen ”tack vare” polisens insatser. Den avslutningen är ett sätt att förstärka polisens, och därmed statens, positiva insatser.

Den 30 maj 2013 rapporteras det om upplopp i Lashio, som ligger i Shan provinsen.⁴⁸ Händelsen som ska ha lett till upploppen är att en man, som beskrivs med sitt namn och vilken stad han kommer ifrån, ska ha tänt eld på en kvinna. Vid upprepade tillfällen nämns att mannen är en drogmissbrukare och i slutet av artikeln förtydligar författaren att konflikten inte har något med religion att göra. Dock har det redan upprepade gånger nämnts att religiösa byggnader blivit attackerade och att samtal med religiösa ledare förts för att lugna situationen, därmed har det gjorts antydningar att det finns en religiös aspekt av händelsen. När skadorna från upploppen ska beskrivas radas de upp och avslutas med ”causing one dead and five injured”. Den döda personen och

⁴⁷ MNA, ”Religious building attacked by mob in Okkan”, *The New Light of Myanmar*, 1 maj 2013, s. 10

⁴⁸ MNA, ”Criminal case leads to riots in Lashio”, *The New Light of Myanmar*, 30 maj 2013, s. 6

de fem skadade radas alltså upp tillsammans med de byggnader och fordon som blivit förstörda i samband med konflikten. Detta är också det enda tillfället i artikeln som andra skador än de som drabbat den attackerade kvinnan nämns. Hennes skador där- emot beskrivs närmre, till exempel med vilka kroppsdelar hon skadat i samband med attacken. Vilka de skadade personerna och den döda är nämns inte heller. Polisens och säkerhetsstyrkornas insatser för att kontrollera situationen beskrivs som lyckade.

Under sommaren 2013 skriver tidningen om upplopp som skett i provinsen Sagaing men detta görs med rubriken ”Attempted sexual assault in Kanbalu Township stirs violence”.⁴⁹ Med en rubrik som är formulerad på det viset hamnar större fokus på det sexuella övergreppet, istället för upploppen och våldet efter som större delen av artikeln handlar om. Artikeln börjar med att beskriva ett våldtäktsförsök där förövarens etnicitet visserligen inte nämns men han beskrivs med namn, vem han är son till samt vilken by han kommer från. Det är därmed rimligt att göra tolkningen att det för personer från trakten relativt enkelt går att identifiera den etniska tillhörigheten. Våldet sägs ha uppstått i samband med att bybor försökt få den anhållna personen utlämnad av polisen. Det våld som följer efter det beskrivs relativt sakligt och snabbt. Tonen som finns i artikeln ger ett intryck av att det inte är särskilt allvarliga händelser, men samtidigt sägs det att en mobb tillsammans med tusen andra personer ska ha försökt tända eld på flera byggnader. Genom att skriva på det viset, istället för att säga att mobben bestod av tusen personer, gör författaren ett ställningstagande att enbart se en liten del av de som varit inblandade i våldet som tillhörande en ”mobb” men resterande, antagligen majoriteten, gjorde det inte utan ses snarare som vanliga medborgare. Händelserna beskrivs som ”incidenter” vilket antyder en begränsad omfattning av kravallerna. Artikeln avslutas med att berätta att ”en förövare och elva misstänkta” har blivit arresterade och förhörda samt att rättsliga åtgärder kommer tas. Detta ger ett intryck av att myndigheterna kan kontrollera situationen. Även tidigare i artikeln har polisen och säkerhetsstyrkor beskrivits som att de lyckats ta kontroll över händelserna. Att det bara är tolv personer som arresterats och förhörts i samband med ett upplopp där det berättats att tusen personer var inblandade i kommenteras inte.

⁴⁹ MNA, ”Attempted sexual assault in Manbalu Township stirs violence”, *The New Light of Myanmar*, 26 augusti 2013, s. 9, 16

5 Analys och diskussion

5.1 Analys

Det framkommer tydligt i granskningen av artiklarna att det görs försök till att rapportera om konflikten och våldsdrabbningarna som något som egentligen inte har med religion eller etnicitet att göra. Överlag undviks etniska betäckningar på personer som är inblandade i konflikterna. Samtidigt görs det försök till att beskriva upploppen och våldet som händelser med två lika ansvariga parter, som båda har drabbas lika hårt. Annan rapportering från händelserna som gjorts av till exempel Human Rights Watch tyder på att det är våld som framför allt riktats mot rohingya och den muslimska befolkningen. Genom att göra en sådan beskrivning av händelserna som tidningen gör tar den en ställning för den rakhinesiska, och buddhistiska, befolkningen eftersom deras ansvar görs mindre. Detta kan relateras till Ian Hollidays teori om att statens strategier för att hantera de etniska minoriteterna överlag är en assimileringpolicy, i undantag för rohingya då marginalisering är den strategi som används. Genom att beskriva rohingya som lika ansvariga som den buddhistiska befolkningen för det våld som till största del drabbar den själv är att ge en redan utsatt grupp en ännu mer marginaliserad ställning. Det visar även den hierarki som finns i det buddhistiska samhället där rohingya befinner sig allra längst ner.

Den bristen på etniska beteckningar på de inblandade grupperna som belysts i undersökningen är en signal av att det finns en vilja att ge sken av en nationell enighet och en gemensam nationell identitet. I de två artiklarna som beskriver upploppen i en provins med en burmansk majoritet nämns inte upploppsmännens etnicitet överhuvudtaget. I de fallen då upploppen skett i Rakhine, som inte är en burmansk provins, händer det att etnicitet nämns. Visserligen är två artiklar med burmaner inblandade ett lite för litet urval för att dra några generella slutsatser från men det är ändå en indikation att det är en grupp som tillhör normen och därmed inte behöver definieras. På samma sätt kan man se det som att det är ett tecken på att de står högst upp i den hierarki av etniciteter i

Myanmar och därmed inte nämns i negativa sammanhang. Det är gruppen som har den diskursiva makten.

Vid de tillfällen som kritik riktas mot den buddhistiska befolkningen som är delaktig i konflikten görs detta framför allt genom att beskriva handlingarna som att de hindrar statens intressen. Det hindrar den nationella utvecklingen och står i vägen för demokratiseringsprocessen. Matthew J. Waltson beskriver i sin artikel om det burmanska privilegiet om synen på de etniska minoriteterna som illojala. Den betoningen som läggs vid oförmögenheten de inblandade i konflikten har i att tänka på de gemensamma intressena stämmer väl in i denna beskrivning av burmanernas syn på minoriteterna som illojala. Detta tyder också på den hierarki som beskrivits i teorin till den här uppsatsen. Det är inte enbart rohingya som ses på som lägre i hierarkin utan även de andra etniska minoriteterna hamnar längre ner än den burmanska gruppen.

Genomgående i artiklarna användes begrepp som fred, stabilitet och enighet. Det behovet som verkar finnas av att vid upprepade tillfällen använda de här begreppen och ge en bild av landet som enat kan förstås genom den rädsla som finns i att landet inte ska kunna hållas samman. Det ger också en bild av hur viktigt det är från statens håll att det finns en tanke om landet som enad.

Återkommande i artiklarna är att den myanmarska staten i positiva termer och polisens och andra myndigheters insatser kritiseras inte en enda gång i de undersökta fallen. Detta visar på att staten, som är den som har tillgång till diskursen och kunskapsproduktionen, använder sig av denna för att framställa sig i god dager. Eftersom tidningen ges ut på engelska läggs mycket möda på vilken bild som ska förmedlas till omvärlden. Av denna anledning är stabilitet och fred ett återkommande tema. En rimlig tolkning är även att det är därför demokrati tas upp vid så många tillfällen. Staten vill inte att omvärlden ska ha den bilden av landet som rapporteras i den utländska median, därför används uttryck och formuleringar som får händelserna att verka mindre omfattande än vad de är. Samtidigt som det påstås att rapporteringarna som sprids runt om i världen är manipulerade och felaktiga. I dessa fall är det både den inhemska befolkningen, antagligen rohingya, som anklagas och den utländska median.

Bilden av rohingya som förmedlas i nyhetsrapporteringen är varierande. I vissa fall, som till exempen våldtåkten i maj 2012, beskrivs de inblandade i ord som väcker starka negativa känslor men vid andra tillfällen användes en till synes neutral rapportering. Det kan förstås utifrån hur djupt rotade de strategier för hanteringen av de etniska minoriteterna är. Marginaliseringen av rohingya är inte lika djupt rotad som assimile-

ringsstrategin för de andra minoriteterna. Det betyder att det sättet som myndigheter förhåller sig till rohingya är mer lättföränderligt än hur de förhåller sig till andra etniska minoriteter. Samtidigt är det genomgående en rapportering som ger ett intryck av att rohingya inte är en så utsatt grupp som beskrivs i omvärlden. I våld som utförts av rohingya läggs en tydlig skuld på gärningsmännen och handlingarna beskrivs som mord. Det våld som drabbar rohingya, däremot, beskrivs inte som mord utan läggs ofta fram på ett sätt som ger en bild av olyckshändelser. Rohingya som dödas räknas ofta upp tillsammans med uppräknningen av de materiella skadorna.

Våldet beskrivs med ord som ”incidenter” och ”sociala problem” och ses därmed inte som särskilt omfattande eller allvarliga. Dock, hindrar det landet i, vad som beskrivs som, den positiva utvecklingen mot demokrati.

5.2 Diskussion

Ambitionen med den här uppsatsen är att besvara frågeställningen: *vilken bild av det anti-muslimska våldet vill den myanmarska staten förmedla?* Detta har gjorts genom en kritisk diskursanalys av tidningsartiklar från den statligt ägda tidningen *The New Light of Myanmar* som beskriver upploppen och situationen efter dessa.

Det jag kommit fram till i undersökningen är att myndigheterna anstränger sig för att förmedla en bild av våldet och upploppen som inte särskilt omfattande eller allvarliga. Beskrivningen av våldsdrabbningarna görs på det viset att de framstår som en konflikt med två parter som har lika stort ansvar för våldsutövningen. Det är en bild som inte stämmer med den rapportering som kommer från andra källor, så som Human Rights Watch. Staten vill därmed inte ge en bild av upploppen som våld som drabbar en utsatt grupp utan snarare är en konflikt mellan två olika samhällsgrupper.

Vid ett flertal tillfällen förnekas uppgifter om att det rör sig om etniska eller religiösa konflikter. Det kan förstås utifrån att Myanmar under en lång tid försökt skapa en gemensam nationell identitet samt att skapa enighet i landet. Våldet framställs inte heller som om det är särskilt omfattande.

För att sammanfatta, den myanmarska staten vill förmedla en bild av det anti-muslimska våldet som en konflikt mellan två samhällsgrupper där religion och etnicitet inte utgör en central del. Det görs försök till att framställa parterna som lika ansvariga

för våldet samtidigt som en antydning av skuldbeläggning av rohingya görs. Upploppen beskrivs i ord ger intryck av en inte särskilt omfattande konflikt som staten och myndigheterna har underkontroll. Men samtidigt beskrivs våldet som ett hinder för landets framtida utveckling.

Referenser

Källor

- MNA, "Three murderers who raped, stabbed a woman to death to be brought to trial soonest", *The New Light of Myanmar*, 5 juni 2012, s. 10 [tillgänglig på: <http://www.burmalibrary.org/docs13/NLM2012-06-05.pdf>]
- MNA, "10 Muslims killed in bus attack", *The New Light of Myanmar*, 5 juni 2012, s. 10 [tillgänglig på: <http://www.burmalibrary.org/docs13/NLM2012-06-05.pdf>]
- MNA, "Democratization and national development processes which we are engaged in with great anticipation could be a success only on the ground of peace, stability and rule of law", *The New Light of Myanmar*, 11 juni 2012, s. 1, 8 [tillgänglig på: <http://www.burmalibrary.org/docs13/NLM2012-06-11.pdf>]
- MNA, "Outbreak of social problems is common as people are living together in human society", *The New Light of Myanmar*, 3 november 2012, s. 8 [tillgänglig på: <http://www.burmalibrary.org/docs14/NLM2012-11-03.pdf>]
- MNA, "Heal the western part of the country", *The New Light of Myanmar*, 3 november 2012, s. 8 [tillgänglig på: <http://www.burmalibrary.org/docs14/NLM2012-11-03.pdf>]
- MNA, "All are to establish a peaceful, tolerant human society, setting aside hatred among the society", *The New Light of Myanmar*, 4 november 2012, s. 9 [tillgänglig på: <http://www.burmalibrary.org/docs14/NLM2012-11-04.pdf>]
- MNA, "Ambassadors visit riot-torn areas in Rakhine", *The New Light of Myanmar*, 5 november 2012, s. 8 [tillgänglig på: <http://www.burmalibrary.org/docs14/NLM2012-11-05.pdf>]
- MNA, "Local people in Rakhine State should not pursue their own interests only instead they should extensively pursue the interests of Myanmar and its people, global nations and entire mankind", *The New Light of Myanmar*, 17 november

- 2012, s. 1, 8, 9 [tillgänglig på: <http://www.burmalibrary.org/docs14/NLM2012-11-17.pdf>]
- MNA, "Government instructs departmental staff to carry out their duties without bias", *The New Light of Myanmar*, 8 december 2012, s. 9 [tillgänglig på: <http://www.burmalibrary.org/docs14/NLM2012-12-08.pdf>]
- MNA, "Misleading is a serious offense", *The New Light of Myanmar*, 11 december 2012, s. 8 [tillgänglig på: <http://www.burmalibrary.org/docs14/NLM2012-12-11.pdf>]
- MNA, "Religious building attacked by mob in Okkan", *The New Light of Myanmar*, 1 maj 2013, s. 10 [tillgänglig på: <http://www.burmalibrary.org/docs15/NLM-2013-05-01.pdf>]
- MNA, "Criminal case leads to riots in Lashio", *The New Light of Myanmar*, 30 maj 2013, s. 6 [tillgänglig på: <http://www.burmalibrary.org/docs15/NLM-2013-05-30-red.pdf>]
- MNA, "Attempted sexual assault in Kanbalu Township stirs violence", *The New Light of Myanmar*, 26 augusti 2013, s. 9, 16 [tillgänglig på: <http://www.burmalibrary.org/docs15/NLM-2013-08-26-red.pdf>]

Litteratur

- Bergström, Göran & Boréus, Kristina, *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*, 2:a upplagan, Studentlitteratur, Lund, 2005
- van Dijk, Teun A., "Principles of Discourse Analysis", *Discourse Society*, vol. 4 no. 2, 1993, pp. 249-283
- Holliday, Ian, "Ethnicity and Democratization in Myanmar", *Asian Journal of Political Science*, vol. 18 no. 2, 2010, pp. 111-128
- Human Rights Watch, *All You Can Do is Pray*, 22 april 2013 [tillgänglig på http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/burma0413webwcover_0.pdf]
- Steinberg, David I., "The Problem of Democracy in the Republic Union of Myanmar: Neither Nation State Nor State-Nation", *Southeast Asian Affairs*, 2012, pp. 220-237
- UNHCR, <http://www.unhcr.org/pages/49e4877d6.html>, senast hämtad 6 mars 2014

Walton, Matthew J., "The Wages of Burman-ness: Ethnicity and Burman Privilege in Contemporary Myanmar, *Journal of Contemporary Asia*, vol. 43 no. 2, 2013, pp. 1-27